

indvendes herimod, at der heller ikke gjøres noget virkeligt Indgreb, idet det fastsættes som calculatoriff — om dette ellers er det rette Udtryk at bruge —, da det blot er saadanne Summer, der kunne omsættes med andre. Smidlertid har det, som sagt, været dette, der har gjort, at jeg har været betænkelig ved at tiltræde Forslaget, som Forslagsstiller, medens jeg i Principet kan slutte mig dertil og formodentlig ogsaa vil stemme derfor. Men jeg vilde have ønsket, at Forslaget blot havde lydt saaledes, som det hedder i sidste Linie: „Overformynderiets Regnskab optages paa Statsregnskabet“.

S. M. Peterfen: Det Punkt, hvorom jeg vil tillade mig et Par Ord, er det, der er omtalt i Betænkningen under Nr. 37. Der er vel ikke stillet noget Endringsforslag til dette Punkt, men derfor kan det alligevel være nogen Opmærksomhed værd. Det vil være i det høie Things Grundring, at Finantsudvalget ifjor tillod sig at henvende Ministeriets Opmærksomhed paa Frederiks Hospital og den Maaade, hvorpaa det bliver benyttet, særlig med Hensyn til Afgangen for indenbyes og udenbyes Patienter til at blive indlagte der. Der findes i den omtalte Betænkning en temmelig omstændelig Fremstilling af denne Sag, men der udtales derhos, at der mangler en Oversigt over, hvormange indenbyes og udenbyes Patienter der har henligget for Stiftelsens eller, om man vil, for Statens Regning, medens man dog tillige udtaler, at man maa antage, at de udenbyes Patienter, som have henligget paa denne Maaade, have været meget faa. Betænkningen ender med at udtale den Forventning til Justitsministeren, at han vil tage denne Sag under noie Overvejelse, idet man henvender Opmærksomheden paa adskillige Betragtninger, som jeg dog ikke finder mig foranlediget til her at gaae ind paa. Dette har havt til Følge, at der under 3die September d. N. er udgaaet en allerhøieste Bestemmelse angaaende dette Forhold, og det nuværende Finantsudvalg har i den Anledning gjort en lille Bemærkning, som jeg har været med til; er den ikke rigtig, er jeg medskyldig derti. Jeg har imidlertid nu taget Ordet for at erklære,

at jeg ikke længere kan deel tage i den Paaførelse, som vi have udtalt, idet der nemlig efter Betænkningens Underskrift er kommet mig Oplysninger ihænde, som have forandret min Mening i den Henseende. Det omtalte Hospital er vist en meget velgjørende og elskelig Indretning, og det har temmelig store Midler, idet det, naar man tager Bygningerne og Inventariet med, eier vel saa omtrent en Million. Det har henved 400 Pladser, som dog nok i Reglen ikke alle ere besatte, men maaskee er det Tilfældet til enkelte Tider. Omtrent Halvdelen af Pladserne er Fripladser, deels paa Grund af Hospitalets Formue og deels paa Grund af Statens Tilskud, som udgjør 15,000 Rd. om Aaret, hvoraf vel de 5,000 Rd. have en egen Oprindelse, men de ere dog, saavidt jeg kan skønne, ligesaa fuldt Statsmidler som de andre 10,000 Rd. Lidt over eller lidt under Halvdelen af Pladserne i dette Hospital ere altsaa det ene Aar med det andet Fripladser, men man kan ikke see, hvormange af disse Fripladser der er besat med indenbyes og hvormange med udenbyes Patienter, det vil sige med Patienter, som ere hjemmehørende enten indenfor eller udenfor Kjøbenhavns Grændse. Den af mig nys omtalte Resolution syntes imidlertid at skulle aabne Udgang ogsaa for Udenbyes til at kunne komme til at ligge frit paa det nævnte Hospital, men der er ihændekommet mig en Skrivelse fra dets Suspensionscontoir, hvilken er udgaaet derfra for ganske faa Dage siden til Fattigbestyrelsen for en Commune i Kjøbenhavns Nærhed, som Svarskrivelse paa en Forespørgsel af 26de September d. N. Man spurgte nemlig om, hvilken Fremgangsmaade der vilde være at tagtage for paa nævnte Hospital at opnaae Indlæggelse af Patienter, som man af særlige Grunde maatte ønske indlagte der, og derpaa svares — jeg skal give Svaret i kort Uddrag, idet jeg dog skal bemærke, at Skrivelsen i ethvert Fald ganske skal være til den ærede Justitsministers frie Afbenyttelse —, at Ansøgninger om Fripladser for udenbyes Patienter skulle stiles til Directionen, hvilket er en Selvfølge, at de skulle være bilagte med Attester om Bedkommendes Trang og Værdighed, og at der